

Full diocesà

9 d'abril del 2017

p4 – 22 nous beats de la nostra diòcesi

p6 i p7 – Viacrucis amb textos del Sant Pare

La porta de la Setmana Santa

Enmig de la fosca simbòlica que ha anat fent més penitencial i dramàtica la Quaresma, aquesta diada d'avui és com un raig de llum que preludeja el triomf pasqual. Arribem a la *Dominica in palmis de Passione Domini*, i el títol ja ens indica el doble i contrastant aspecte de la litúrgia d'aquest diumenge, que obre la Setmana Santa. En la primera part, domina la festa i l'alegria de la benedicció de rams i palmes. En la segona, la serietat del misteri de passió i la mort del Senyor. Diu el P. Bernabé Dalmau: «L'Església es complau en aquest contrast.»

La missa d'aquest diumenge, després d'haver commemorat l'entrada de Jesús a Jerusalem, se centra en la Passió del Senyor. Primer presenta la profecia d'Isaïes sobre la passió

de Crist, amb el tercer càntic del Servent de Jahvè. El salm responsorial és el que Crist proclamà estant a la creu: *Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?* I com a evangeli enguany es llegeix la Passió segons sant Mateu, una meditació sobre l'impressionant *kenosis* de Crist.

Mateu ens presenta els darrers episodis de la vida de Crist com el compliment de les escriptures. Subratlla el tema del temple, acomplert en la persona de Crist, i, per altra banda, és l'únic evangelista que fa una descripció de la mort de Judes. Mateu també és l'únic autor que diu que la beguda que van oferir a Jesús és fel i que descriu els esdeveniments posteriors a la mort de Crist: el vel del temple esquinçat, les resurreccions de persones i les tremolors de la terra.

«Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?»

Diumenge de Rams de la Passió del Senyor / Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes

El Senyor Déu m'ha donat una llengua de mestre perquè, amb la paraula, sàpiga sostenir els cansats. Un matí i un altre, em desvetlla l'orella, perquè escolti com un deixeble. El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrere: he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrencaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda; per això no em dono per vençut; per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit.

(50,4-7)

Salm responsorial

Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?

(Salm 21)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes i començant a capturar-se com un home qualsevol, s'abaixà i es féu obedient fins a acceptar la mort, i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeguin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

(2,6-11)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

Quan eren prop de Jerusalem, arribaren a Betfagué, a la muntanya de les Oliveres. Allà Jesús envià dos deixebles amb aquest encàrrec: «Aneu al poble d'aquí al davant, i trobareu tot seguit una somera fermada, amb el seu pollí. Deslligueu-la i porteu-me'ls. Si algú us deia res, responeu-li que el Senyor els ha de menester, però els tornarà de seguida.» Tot això va succeir perquè es complís el que el Senyor havia anunciat pel profeta: «Digueu a la ciutat de Sió: Mira, el teu rei fa humilment la seva entrada, muntat en una somera, en un pollí, fill d'un animal de càrrega.» Els deixebles hi anaren, feren el que Jesús els havia manat, portaren la somera i el pollí, els guarniren amb els seus mantells, i ell

hi pujà. Molta gent entapissava el camí amb els seus mantells, altres tallaven branques dels arbres per encatificar el terra i la gent que anava al davant i la que el seguia cridava: «Hosanna al Fill de David. Beneït el qui ve en nom del Senyor. Hosanna a dalt del cel.»

(21,1-11)

«Havent-se fet semblant als homes i començant de capturar-se com un home qualsevol, s'abaixà i es féu obedient fins a acceptar la mort, i una mort de creu»

La multitud com a mirall de la humanitat

Jean Hakolimana, prev.

La multitud que envoltava Jesús a Jerusalem és diversa i canviant, per al bé i per al mal. L'evangelista parla dos cops de «multituds», en plural, com per significar la seva absència d'unitat. És una multitud inconsistent i canviant. Després de cridar: *Beneït el qui ve en el nom del Senyor!*, els mateixos el sentencien: *Crucifica!* Avui dia, el nostre món continua sotmès a la mateixa contradicció i versatilitat. Un gran impuls de generositat atrau multituds, però, alhora, hom observa unanimitats i consensos superficials que, en lloc d'unificar, tendeixen a crispar les clivelles més enllà d'una sana divergència.

Se'ns presenta cada dia allò que J.I. González Faus descriu dient: «Es va gestant un ridícul al qual no deixem d'assistir avui: sons tons èpics i proclamacions delirants (de triomf o de venjança) s'apliquen a petites causes gairebé domèstiques: un error arbitral en un partit, o una picabaralla lingüística a l'hora de retolar un anunci... La postmodernitat ens està portant al ridícul, sempre tan proper al que és sublim... L'ésser humà té passions d'absolut que aplica a tot el que té a mà: ja sigui les mides del seu barret o el cafè de cada matí.» I, de vegades, també nosaltres els creients hi estem involucrats. El diumenge de Rams ens convida a reunir-nos entorn d'aquell que reuneix i uneix. Jesús ens fa passar de multitud a poble. Ens uneix en quant pren damunt seu el pecat del món. Fora del pecat, la creació recupera la seva harmonia, no pas com una uniformitat on la diversitat desapareix, sinó com una comunió on les diferències enriqueixen.

La imatge

Com una missa, la primera missa. Jesús presideix els apòstols al voltant de la taula i els parla. Hi ha també les gerres de l'aigua per a les ablucions rituals. Cada un dels presents mostra actituds, tancats diferents.

La referència a la mort i la resurrecció del Senyor, a punt d'esdevenir-se, la donen el pa romput i el vi vessat. Amb gent del nostre temps, hi sortiríem nosaltres.

L'Últim Sopar (1941). Lluís Masriera

Lit. hores: Setmana II

10 dilluns Sant

— Sant Ezequiel, profeta (s.VII a.C.)
— Sant Apol·loni, màrtir (*186).
Isaïes 42,1-7 / Salm 26 / Joan 12,1-11

11 dimarts Sant

— Sant Estanislau, bisbe i màrtir (1030-1079)
Isaïes 49,1-6 / Salm 70 /
Joan 13,21-33.36-38

12 dimecres Sant

— Sant Zenó, màrtir (*c.371)
Isaïes 50,4-9a / Salm 68 /
Mateu 26,14-25

13 dijous Sant

— Sant Hermenegild, màrtir (*585)
— Sant Martí I, papa i màrtir (*655)
Éxode 12,1-8.11-14 / Salm 115 /
Corintis 11,23-26 / Joan 13,1-15

14 divendres Sant

— Sant Tiburci (*288) i Valerià (*260), màrtirs
Isaïes 52,13-53,12 / Salm 30 / Hebreus 4,14-16; 5,7-9 / Joan 18,1-19,42

15 dissabte Sant

— Sant Abbó, bisbe
Comença el Temps de Pasqua

16 diumenge de Pasqua. Resurrecció del Senyor / Cicle A

— Santa Engràcia, màrtir (*303)
— Santa Bernadetta, verge (1844-1879)
Vetlla: Després dels textos de la Llei i dels Profetes, Romans 6,3-11 / Salm 117 / Mateu 28,1-10
Missa del dia: Fets 10,34^a.37-43 / Salm 117 / Colossencs 3,1-4 / Joan 20,1-9
Nit: Lluc 24,13-35

Pròxima beatificació de 22 claretians fills de diferents punts del bisbat

Redacció

A finals de l'any passat, l'*Osservatore Romano* publicava la notícia que el papa Francesc havia signat el decret de la pròxima beatificació dels màrtirs claretians Mateu Casals, sacerdot, Teòfil Casajús, estudiant, i Ferran Saperas, germà, i 109 companys. Entre ells n'hi ha 22 que són fills de la nostra diòcesi de Vic. Tots van ser morts en la revolució de 1936.

La data i lloc de la beatificació es fixarà en consulta amb la Congregació per a les Causes dels Sants.

És el grup més nombrós de màrtirs claretians que quedava per beatificar.

La Província Claretiana de Catalunya expressa la seva alegria de comptar entre els beats de l'Església aquest nombrós grup de màrtirs, que sempre han estat per a ella referent i estímul de fe i coherència missionera.

Llista dels futurs beats i lloc de naixement:

–**Alsina Ferrer, Joan Maria**; Seva.

–**Baixeras Berenguer, Miquel**; Castellterçol.

–**Blanch Ferrer, Jacint**; Vilanova de Sau.

–**Bover Albareda, Emili**; Castellterçol.

–**Busquet Llucià, Joan**; Santa Margarida de Montbui.

–**Capdevila Costa, Joan**; Sovelles.

–**Capdevila Porter, Josep**; Vic.

–**Casany Vilarrasa, Antoni**; Calldetenes.

–**Claveria Mas, Josep**; Vic.

–**Codina Ventayol, Miquel**; Artés.

–**Codinach Espinalt, Joan**; Mura.

–**Costa Homs, Isidre**; Taradell.

–**Costa Prat, Amadeu**; Tona.

–**Garriga Pagès, Joan**; Sant Martí Sacalm.

–**Payàs Fargas, Jaume**; Castellterçol.

–**Puigdessens Pujol, Josep**; Vic.

–**Reixach Reguer, Josep**; Vilanova de Sau.

–**Reixach Vilaró, Bonaventura**; Olost.

–**Ribé Coma, Josep**; Centelles.

–**Roca Buscallà, Ramon**; Alpens.

–**Rovira Font, Miquel**; Vic.

–**Sorribes Dot, Francesc Xavier**; Torelló.

Dimarts Sant: Jornada Sacerdotal i Missa Crismal

Redacció

El clergat diocesà renovarà el Dimarts Sant les promeses sacerdotals en la Missa Crismal que tindrà lloc a la catedral de Vic a les onze del matí. Al final el bisbe consagrarà els sants olis. Més tard, a les dues, al Seminari diocesà hi haurà el dinar de germanor i homenatge als preveres i diaques que enguany celebren anys d'ordenació, que són els següents:

Noces d'or: Mn. Florenci Costa i Padró i P. Josep Armengol i Torrents, CMF (29-6-1967); Mn. Joan Aurich i Casals i Mn. Ramon Bufí i Puigoriol (3-9-1967). Noces d'argent: Mn. Jo-

aquim Fàbregas i Navarro (12-10-1992).

El bisbe recorda que «la concelebració, fruit del segon Concili Vaticà, adquireix en aquesta ocasió un significat profund, ja que aquesta celebració de la Missa Crismal té sempre un regust de retorn al Cenacle, en el qual fou instituída l'Eucaristia i, juntament amb aquest sagrament, el sacerdoti ministerial dels Apòstols, del qual nosaltres, preveres i bisbes, participem. La concelebració expressa visiblement aquesta comunió en el mateix sacerdoti i en la mateixa missió».

La Creu de Lampedusa entre nosaltres

Recordem que tindrem entre nosaltres la Creu de Lampedusa a partir de demà i els primers dies de Setmana Santa, del 10 al 12 d'abril. El seu recorregut serà el següent:

Dilluns Sant: Viacrucis jove a Montserrat. Així, doncs, els nois i noies que cada any participen massivament en camí de la creu podran pregar a redós de la muntanya santa amb la Creu de Lampedusa.

Dimarts Sant: Catedral de Vic. Cal destacar la centralitat que tindrà la creu en la celebració penitencial que tindrà lloc a la nostra catedral a les set del vespre.

Dimecres Sant: Restarà al presbiteri de la catedral perquè tothom qui ho desitgi pugui adorar-la en silenci orant.

Horari diari
de confessions
a la Catedral
de Vic:
d'11 a 12h. i
de 18 a 19h.

Per la vostra santa creu heu redimit el món

Viacrucis amb textos del papa Francesc

Monició inicial

Germans i germanes: Tant la redempció com la creació son obra de l'Amor. Déu crea per amor a l'home i el posa en el paradís. Jesús, en la culminació de la seva obra redemptora, torna al paradís, en la persona del malfactor que penjava juntament amb ell a la creu, tota la humanitat. És l'amor i no el sofriment el que redimeix el món, és la misericòrdia concedida a la feblesa humana el que redimeix el pecat del món. El camí de Getsemaní al Calvari està regat per l'amor fet misericòrdia en Jesús mort i ressuscitat que és la misericòrdia del Pare encarnada.

I. Jesús a l'Hort de les Oliveres

El futur és a les mans de Déu, les mans d'un Pare provident. Això no vol dir negar les dificultats i els problemes, sinó veure'ls com a passatgers i superables. Les dificultats, les crisis, amb l'ajuda de Déu i la bona voluntat de tots, es poden superar, vèncer i transformar.

II. Jesús és traït per Judes i arrestat

Quants deserts ha de travessar l'ésser humà també avui! Sobretot el desert que està dins d'ell quan hi falta l'amor de Déu i del proïme, quan no és conscient de ser custodi de tot el que el Creador ens ha donat i ens dona.

III. Jesús és condemnat pel Sanedrí

El món proposa imposar a qualsevol preu, competir, fer-se valer ... Però els cristians, per la gràcia de Crist mort i ressuscitat, són els brots d'una altra humanitat, en la qual tractem de viure al servei dels altres, de no ser altius, sinó disponibles i respectuosos.

IV. Jesús és negat per Pere

La indiferència envers el proïme i envers Déu és una temptació real també per als cristians. Per això necessitem sentir en cada Quaresma el crit dels profetes que aixequen la seva veu i ens desperten.

V. Jesús és jutjat per Pilat

Jesús pot canviar, pot convertir el nostre cor de pedra en cor de carn, pot alliberar-nos de l'egoisme i fer de la nostra vida un do d'amor. Jesús pot fer-ho. Deixa't mirar per Jesús!

Verge de la Soledat, Igualada.

VI. Jesús és flagel·lat i coronat d'espines

La misericòrdia és la veritable força que pot salvar l'home i al món del «càncer» que és el pecat, el mal moral, el mal espiritual. Només l'amor omple els buits, els desordres que el mal obra en el cor i en la història.

VII. Jesús carrega amb la creu

Per més grans que siguin els nostres límits, som convidats a enrobustir les mans, a enfortir els genolls, a tenir valor i a no témer, perquè el nostre Déu ens mostra sempre la grandesa de la seva misericòrdia.

El llibre

De viatge. Amb una entrevista amb Sa Santedat...

Andrea Tornielli

Editorial Claret – Barcelona 2017

En aquest llibre, el vaticanista Andrea Tornielli ens narra en directe els divuit viatges d'abast internacional realitzats pel papa Francesc durant els anys 2013-2016. Ens n'explica molts detalls i anècdotes entremig de la doctrina expressada en cada un pel Sant Pare. Conté també una entrevista al pontífex i unes curiositats sobre les característiques dels viatges papals. Tot plegat constitueix un volum interessantíssim que ens permet de conèixer a fons el pensament i el tarannà de l'actual bisbe de Roma.

Aquest volum va ser presentat el 21 de març, a Barcelona, per Mons. Joan-Enric Vives, arquebisbe de la Seu d'Urgell, el qual destacà que «els viatges del Papa són focus de llum a les perifèries», com també que són «viatges profètics». Llibre escrit originàriament en italià, ha estat traduït al català pel sacerdot i lingüista Josep Ruaix.

VIII. Jesús és ajudat pel Cirineu

L'Evangeli ens convida sempre a córrer el risc de la trobada amb la cara de l'altre, amb la seva presència física que interpel·la, amb el seu dolor i els seus reclams, amb la seva alegria que encomana en un constant cos a cos. La veritable fe en el Fill de Déu fet carn és inseparable del do de si, de la pertinença a la comunitat, del servei, de la reconciliació amb la carn dels altres.

IX. Jesús troba les dones de Jerusalem

Trobar el Senyor que ens consola i anar a consolar el poble de Déu, aquesta és la missió. La gent d'avui té necessitat certament de paraules, però sobretot necessita que donem testimoni de la misericòrdia, la tendresa del Senyor, que enardeix el cor, desperta l'esperança, atreu cap al bé.

X. Jesús és crucificat

La creu de Crist és la prova suprema de la misericòrdia i l'amor de Déu per nosaltres: Jesús ens va estimar «fins a l'extrem» (Jn 13,1). Així de gran és la misericòrdia de Déu: ell ens estima, ens perdona; Déu ho perdona tot i Déu perdona sempre.

XI. Jesús promet el seu regne al bon lladre

Demaneu al Senyor, per a cada un de nosaltres, ulls que sàpiguen veure-hi més enllà de l'aparença; orelles que sàpiguen escoltar crits, murmuris i també silencis; mans que sàpiguen sostenir, abraçar i curar. Demanem, sobretot, un cor gran i misericordiós, que vulgui el bé i la salvació de tothom.

XII. Jesús, la seva Mare i el deixeble preferit

La misericòrdia de Déu no és una idea abstracta, sinó una realitat concreta

amb la qual ell revela el seu amor, que és com el d'un pare o una mare que es commouen en el més profund de les seves entranyes pel propi fill. Val a dir que es tracta realment d'un amor «visceral». Prové del més íntim com un sentiment profund, natural, fet de tendresa i compassió, d'indulgència i perdó.

XIII. Jesús mor en la creu

A vegades ens sembla que Déu no respon al mal, que roman en silenci. En realitat, Déu ha parlat, ha respost, i la seva resposta és la creu de Crist: una paraula que és amor, misericòrdia, perdó. I també judici: Déu ens jutja estimant-nos.

XIV. Jesús és dipositat al sepulcre

El cristià no pot ser pessimista. No té l'aspecte de qui sembla estar de dol perpetu. Si estem veritablement enamorats de Crist i sentim quant ens estima, el nostre cor s'inflamarà de tanta alegria que contagiarà tots els qui viuen al nostre voltant.

Oració

Oh Déu, vos ens allibereu dels nostres complexos i pors quan ens abandonem a les vostres mans. Ajudeu-nos a créixer sota la vostra mirada, a viure des de la vostra pau, el vostre amor i la vostra alegria, sabent que tot és do, que vos ens allibereu per a assolir la llibertat a què som cridats. Per Crist, Senyor nostre.
Amén.

Material elaborat per la Delegació Diocesana de Litúrgia de l'arquebisbat de Tarragona

Glossa

Estupor que no deixa mai d'envair el nostre esperit

Romà Casanova, bisbe de Vic

Amb el Diumenge de Rams iniciem la gran Setmana Santa dels cristians, que ens porta, pel misteri de la passió i mort del Senyor en la creu, a la Pasqua, a la seva resurrecció d'entre els morts. De diumenge a diumenge som convocats a reviure, en la litúrgia cristiana, el misteri central de la nostra fe, el misteri pasqual de nostre Senyor Jesucrist, mort per nosaltres i ressuscitat per a la nostra justificació.

Cada any ho revivim, i ho hem de viure amb estupor. Ens diu el diccionari: «Estupor: Immobilitat causada per una gran admiració, per una viva emoció.» L'admiració i l'emoció són els sentiments que neixen al qui s'apropa als misteris de la passió, mort i resurrecció de Jesús. Al qui amb fe i amb un cor obert es posa davant de Crist sofrent, crucificat i mort, demanant a l'Esperit Sant la seva llum i gràcia, no podrà fer res més que sentir en el seu cor l'estupor per la inefabilitat d'un amor tan gran; d'aquell amor viscut en la seva màxima expressió: el qui és el Fill etern de Déu dóna la vida, per tal que nosaltres, febles, pecadors i moridors, vencem en ell el pecat i la mort.

Certament que no és un mer sentimentalisme el que neix de la contemplació de Crist mort per nosaltres, però sí

que la capacitat de meravellar-se davant el gran misteri de la fe cristiana, fins a l'estupor, ens fa sentir més humans, ens fa entrar en el misteri que fa niu en el més pregon del nostre cor i que és més gran que nosaltres mateixos: sóc estimat de Déu. La redescoberta de l'amor misericordiós de Déu. Aquell amor –no ho oblidem mai– primer, incondicional, fidel, perdonador guaridor, que és l'amor de Déu a favor nostre, ens obre la porta al sentit més profund de la nostra existència. I, amb aquest sentit, la llum de la vida, que mai no s'apaga, s'encén en el qui es deixa fascinar, meravellar, omplir d'estupor per Crist mort i ressuscitat.

Les expressions de fe cristiana en aquesta nova Setmana Santa ens conviden a posar-nos en actitud de mirada contemplativa, la mirada del qui no es cansa de mirar i remirar el que encisa els seus ulls i arriba al seu cor. Farem bé de participar en tot el que puguem, tant en la celebració del diumenge de Rams, com en la Pasqua, que té en la Vetlla Pasqual una fita desafiadora. Però que tampoc no manqui, viscut en família, la participació en el viacrucis, celebracions litúrgiques, processons o altres expressions culturals cristianes d'aquests dies sants.

